

PROMIJENI SVOJ ŽIVOT — PROMIJENI SVIJET!

KONTAKT

JAHANJE NA VALOVIMA

Čekajte pravi trenutak

Slomljena jedra

Vjera nije isto što i osjećaj

Stvaranje mjesta

Ne dopustite da vas život shrva

DRAGI ČITATELJI,

u Prvoj poslanici Korinćanima 13, jednom od najsnažnijih i najpoetičnijih poglavlja u *Bibliji*, apostol Pavao opisuje vrstu ljubavi kakvoj bi svaki kršćanin trebao težiti: „Ljubav dugo trpi, dobrotiva je, ljubav ne zavidi, ne hvasta se, ne

nadima se. Ne čini što ne valja, ne traži svoje, ne razdražuje se, ne misli o zlu, ne raduje se nepravdi, a raduje se istini. Sve pokriva, sve vjeruje, svemu se nada, sve trpi. Ljubav nikad ne prestaje; a proroštva će prestati, jezici će umuknuti, znanje će proći.“¹

Na prvom je mjestu sposobnost trpljenja i mislim da je to značajno jer voljeti slobodno i postojano zahtijeva potpunu predanost i žrtvovanje. Ljubav ne možemo rezervirati samo za određene situacije ili za posebne ljude niti pak možemo prestati voljeti kada nas ljudi razočaraju ili iznevjere. Sposobnost trpljenja je stoga i preduvjet i zaključak.

Kako u sebi pronaći snagu da nastavimo voljeti onoga tko je povrijedio ne samo nas već i druge? Pozitivnost svakako može pomoći pri tome kao i iskrenost prema samima sebi da nismo ni mi bez mane te da smo i sami povrijedili druge nepromišljenim odlukama ili nenamjernim izborima. U Novoj internacionalnoj verziji *Biblije* fraza “Ljubav ne misli o zlu” prevedena je kao “Ljubav ne drži popis povreda.” Povrede su stvarne i svaka rana zacjeljuje s vremenom no kada se odupremo ljudskom porivu da u glavi neprestano premotavamo film u kojem smo bili povrijeđeni, kada odlučimo oprostiti i stvarno zaboraviti, Bog nam daje ljubav i milost da nastavimo putem ljubavi. I na kraju svi pobjeđujemo.

Keith Phillips
Luka Marić
Urednici *Kontakta!*

1. Prva poslanica Korinćanima 13:4-8

www.activated.org

Širok izbor knjiga, audio i video izdanja poučnoga sadržaja možete naručiti na jednoj od sljedećih adresa:

Poštanska adresa:

Activated Europe
Bramingham Pk. Business Ctr.
Enterprise Way
Luton, Beds. LU3 4BU, United Kingdom
+44 (0) 845 838 1384
Email: activated@activated.org

Activated Ministries
P.O. Box 462805
Escondido, CA 92046-2805, USA
Toll-free: 1-877-862-3228
Email: info@actmin.org

Urednici	Keith Phillips Luka Marić
Dizajn	Gentian Sući
Ilustracije	Doug Calder
Produkcija	Samuel Keating

© 2013 Aurora Production AG. Sva prava pridržana.

U izvorniku biblijski stihovi uzeti su iz New King James Bible © 1982 Thomas Nelson, Inc., a u priređivanju hrvatskog prijevoda koristili su se prijevodi izdanja Kršćanske sadašnjosti, Zagreb, 1997. i Hrvatskog biblijskog društva, Zagreb, 2007.

A-CR-MG-AM-148-X

ČUPANJE PERJA

NAPISALA: JOYCE SUTTIN

DJETINJSTVO SAM PROVELA NA SEOSKOM IMANJU U PLEASANT HILLU, New York.

Sjećam se da smo držali kokoši koje su neprestano čeprkale i ključale po zemlji tražeći gliste, kukce i sjemena. Naše su koke uživale u ležernom i bezbrižnom životu i to je jedan od razloga zašto još uvijek kupujem jaja od seljaka. Vjerujem naime da sretne kokoši nesu zdravija i ukusnija jaja.

Iako sam bila mala uočila sam da postoji neki red u svom tom ključanju. Kokoši su društvena, ponizna stvorenja koja gledaju svoja posla. No, neke kokoši trče unao-kolo nadimljenih prsa i gospodare nad drugim kokošima...te čupaju njihova perja.

Na prvi pogled to možda izgleda malo smiješno. Sjećam se kako sam gledala neke kvočke koje su trčale za drugim kokošima i čupale njihova perja. Vjerojatno im je to

davalo osjećaj nadmoćnosti. Možda je čupačica svojim činom željela dati do znanja da je očerupana koka bila ohola te da ju je trebalo "prizemljiti". Valjda kokoši imaju tendenciju griješiti svojim kljunovima, a ne jezicima.

Čudno je bilo to što se čupanje perja pretvorilo u žestoko natjecanje. *Zlatno pravilo* se preokrenulo naopačke i što su činile drugima druge kokoši su činile njima. Što su više perja čupale više su perja druge kokoši čupale njima. Na kraju su neke od naših prekrasnih seoskih koka izgledale doista smiješno, onako očerupane, bez ijednog pera na repu.

Vlasnici kokoši imaju različita mišljenja o čupanja perja. Svi se slažu u tome da je to problem te imaju nekoliko rješenja prije nego odvoje one koje čupaju perja. Uobičajeno mišljenje je da postoji nedostatak vitamina i kokoši koje se bolje hrane manje ključaju tj. čupaju

druge. Na našem imanju "čupačice perja" najčešće bi završavale u nedjeljnoj kokošjoj juhi, a ne u kokošinjcu.

Kao dijete promatrala sam kokoši i od njih sam naučila da najbolja obrana nije obrana sama po sebi. Osobno sam u životu uvijek nastojala izbjeći ključanje i čupanje perja. Za razliku od drugih životinja koje žive samo da bi preživjele te vjeruju da moraju pojesti ili biti pojedene, shvatila sam da je čupanje u biti samouništavajuće ponašanje. Bolje biti u kokošinjcu okružena drugim kokošima nego u kokošem gulašu ili juhi.

Isus je to prekrasno izrazio u svom govoru na gori. "Blaženi krotki! Oni će posjedovati zemlju."¹ Ili kako bi to uzgajivači kokoši rekli – njima će pripasti kokošinjac

UČITELJICA I SPISATELJICA JOYCE SUTTIN ŽIVI U SAD-U, TOČNIJE U SAN ANTONIJU, TEKSAS. ■

1. Evanđelje po Mateju 5:5

NAPISAO: PHILLIP LYNCH

STRPLJEN-SPAŠEN

NEKADA SAM IMAO SVOJU VLASTITU DEFINICIJU TRPLJENJA I STRPLJIVOSTI. Za mene trpljenje je bilo “podnošenje nečeg” dok strpljenje pak nije ništa podnosilo. Jedna je riječ govorila “Samo da toga nije bilo, da se to nije dogodilo i sl.” dok je druga govorila “E, samo kad bih to imao, kad bi se to dogodilo i sl.” No, čini mi se da nije to to te da tu ima puno toga više.

Kada sam pogledao izvornu grčku riječ *μακροθυμέω* (fonetski, *makrothumia*), koju su u nekim prijevodima preveli kao “dugo trpi” uvidio sam da postoji i drugi aspekt. Makro znači dug i thumia znači narav, ćud, temperament, što je za mene bilo pravo otkrivenje. Tako da iz toga proizlazi da bi precizniji prijevod riječi *makrothumia* bio “netko s dugim fitiljem ili strpljiv” što je oprečno onome s kratkim fitiljem ili “što na umu to na drumu”.

Kad mi se šurjak jednom prigodom vratio s jedne konferencije rekao mi je

1. Poslanica Kološanima 3:12-15

da „iznenadni napadi bijesa ili agresivni ispadi“ sada imaju znanstveno ime - IED (“intermittent explosive disorder” odnosno “isprekidani eksplozivni napad.”) Ako se erupcija bijesa sada smatra mentalnim poremećajem onda bi po toj nekoj logici strpljenje trebalo biti znak mentalnog zdravlja ili blagostanja. Jedan od govornika na konferenciji naglasio je da IED danas dostiže alarmantne razmjere i mogu reći da moje nedavno, na jedan način komično iskustvo podupire ovu tvrdnju.

Prije neki dan smo žena i ja šetali gradom kada je odjednom otmjena, srednjovječna dama iza nas počela psovati kao kočijaš. Navodno ju je naljutio stariji gospodin koji se vozio biciklom po pješačkoj stazi. Šokirao me je njezin izljev gnjeva koji nikako nije pristajao njenom elegantnom načinu oblačenja.

Živimo u priobalnom gradiću u kojem tijekom ljetnih mjeseci broj stanovnika poraste. To je dobro za ekonomiju mjesne zajednice no s druge strane dolazi do veće gužve u prometu, poskupljenja hrane, a za

vrijeme turističke sezone poremete se i još neki aspekti ovog inače mirnog mjesta. Tijekom tog vremenskog razdoblja, mi mještani, treniramo strpljivost.

U poslanici Kološanima sveti Pavao navodi neke od vrlina koje bi kršćani po njemu trebali razvijati i trpljenje je jedna od njih. “Obucite se dakle kao izabranici Božji, sveti i ljubljeni, u srdačno milosrđe, dobrotu, poniznost, blagost i strpljivost. Podnosite jedni druge i praštajte...kao što je Gospodin vama oprostio, tako i vi. A povrh svega toga imajte ljubav koja je veza savršenstva.” – Ljubav je ljepilo koje drži sve zajedno u jednoj cjelini. – “Neka Kristov mir vlada u vašim srcima, na koji ste i pozvani u jednome tijelu. Budite zahvalni!”¹

To su Bogom nadahnute riječi i tu se nema više što dodati.

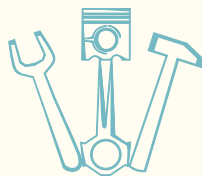
PHILLIP LYNCH JE ROMANOPISAC, ESHATOLOG I KOMENTATOR DUHOVNIH TEKSTOVA - TEMA. ŽIVI U ATLANTSKOJ KANADI. ■

U ŽIVOTU

JE SVE MOGUĆE

NAPISALA: MARIA DOEHLER

PONEKAD, KADA SE TOME UOPĆE NE NADAMO NA UM NAM PADNU MISLI KOJE NAM POJASNE STAVOVE, otkriju dublje značenje nečega i obnove našu vjeru. Upravo takvo jedno “otkrivenje” dogodilo mi se prije neki dan.

Već smo mjesecima jedva sklapali kraj s krajem, a sad nam se još i auto pokvario pa smo ga morali odvesti u garažu. I dok sam čekala supruga da me nazove i da mi kaže koliko će nas popravak otprilike koštati, pitala sam Boga zašto nam se to baš sada dogodilo. “Jedva preživljavamo,” očajno sam Mu govorila “a sad još i ovo s autom. Učini nešto Gospode. Ne dopusti da cijena bude visoka. Kako ćemo sve to platiti?”

Odgovor koji sam dobila bio je vrlo jednostavan. “U životu je sve moguće. Takve se stvari jednostavno događaju.”

Odgovor nije bio utješan kao na primjer “Ja ću riješiti sve vaše probleme,” no nisam osjećala da je Bog bio surov prema meni niti da se naslađivao našim mukama. Jednostavno mi je predočio činjenicu da je život prepun izazova, neočekivanih poteškoća i razočaranja. Stvari se dogode, no na

kraju se sve nekako riješi.

Uvijek sam priželjkivala brza i bezbolna rješenja i nemam ništa protiv ako se mogu spasiti prije nego se stvari zakuhaju. No, to bi bilo idealno, a to nije uvijek Božja volja. Isus mi je rekao da se čuda ne događaju svaki dan niti da postoji čarobni štapić kojim bi uvijek mogla rastjerati olujne oblake. Nije da On ne može učiniti čudo već da nas On uvijek ne spašava od nevolja i poteškoća. Ponekad nas radije ojača i podari nam odlučnost, milost i izdržljivost kako bismo se suočili s razočaranjima, nevoljama i teškim situacijama.

Svjesna sam da ne mogu prihvatiti sve kao „Božju volju“ i predati se beznađu, dopuštajući sebi i svojoj obitelji da postanemo žrtve stava „O, što god bude bude, što ja tu mogu.“ No, kada je Božja poruka „Draga moja, ti moraš proći ovu nevolju“ onda se trebam prestati nadati da će me On izbaviti od nevolja i vjerovati Mu da će mi dati snagu da prebrodim sve probleme i poteškoće koje su preda mnom.

Iskreno rečeno znam da su mi

sva ta razdoblja potrebna. Ne uživam u njima, no trebam ih. Poteškoće mi pomažu da pređem s riječi na djelo te naučim koristiti svoju vjeru u svakodnevnom životu. Tu nema nikakve mistike već je to jednostavno vjera na djelu ili vjera u svakodnevnom stvarnom životu.

PS. Na kraju se ispostavilo da smo morali platiti poveću svotu novca za popravak našeg automobila što je dakako produžilo naše financijske jade. Stvari nisu završile onako kako smo si to priželjkivali, no zapanjila sam se kako je samo nekoliko Gospodinovih riječi promijenilo moje mišljenje o cijeloj situaciji. Spoznaja da je u životu sve moguće i da se stvari ponekad jednostavno dogode te da ljudi prežive sve i svašta, odagnala je sve moje strahove.

MARIA DOEHLER JE DUGO GODINA BILA MISIONARKA NA DALEKOM ISTOKU I U ISTOČNOJ AFRICI. TRENUTNO ŽIVI U TEKSASU SA SVOJIM SUPRUGOM I DJECOM GDJE UPRAVLJA MALIM OBITELJSKIM POSLOM. ■

STVARANJE MJESTA

NAPISALA: IRIS RICHARD

“BOLJE IKAD NEGO NIKAD” ODLUČILA SAM I UPUSTILA SE U NOVU AVANTURU, što sam davno trebala učiniti. Bilo mi je naime pedeset i još neka kada sam se upisala u auto školu.

Užasnula sam se kada su me nakon samo dva predavanja odveli na probnu vožnju u vrlo prometni centar Najrobija.

“Pokušajte stvoriti malo mjesta oko svog vozila” bila je jedna od prvih uputa koje sam dobila.

“Lakše reći nego učiniti naročito kada mi se čini da to nitko ne radi,” promrmljala sam nervozno vozeći oprezno kroz prometnu gužvu.

Unatoč uloženom trudu uskoro sam se našla u sendviču između prenatrpanih minibuseva iz kojih je treštala rap glazba, motocikala koji su vozili slalom između prometnih traka i ogromnog kamiona sa smećem koji se nadvio nad mojim malim autom kao orao nad jadnim, bespomoćnim piletom.

“Ako ne možeš stvoriti mjesto

oko svog auta, onda pokušaj stvoriti mjesto na obadvije strane, ili barem ispred ili iza auta.”

To mi se činilo kao savjet koji bi se lako mogao primijeniti u svakodnevnici, naročito kada se problemi nadviju nad mene.

Kao majka sedmero djece i dugogodišnji misionar u Africi iskusila sam mnoge stvari i neke od njih su me gurnule do krajnjih granica. U tim trenucima uvijek bih se prisjetila sljedećeg biblijskog retka: “Iskušenje nije došlo na vas osim onoga čovječjega. Ali je vjeran Bog koji ne će dopustiti da budete iskušavani više nego što možete podnijeti, nego će s kušanjem dati povoljan izlaz, da možete podnijeti.”¹

Strategije koje su mi pomogle:

• **Stvaranje mjesta.** Kako bih se mogla nositi sa zahtjevnim situacijama počela sam uzimati manje stanke tijekom dana. Tijekom tih kratkih odmora punim se dodatnom energijom i ta mi kratka razdoblja potom poslužuju kao ublaživači.

• **Iskrenost.** Naučila sam biti

iskrena sa samom sobom, ali i s drugima o stvarima koje me smetaju i koje ne mogu više podnijeti. Na primjer, moj trogodišnji unuk zna da teško podnosim galamu i uvijek nastoji biti tih kad je sa mnom.

• **Stvaranje vremena.** Naša obitelj uvijek nastoji odvojiti vrijeme za razgovor i molitvu.

• **Prihvatanje pomoći.** Dopustiti drugima da vam pomognu u stresnim situacijama može spasiti vaš život. To je ujedno i prigoda da se sklope nova i obnove stara prijateljstva.

• **Vrijeme.** Ne donositi odluke naprečac već “prespavati pa odmorne glave razmisliti” načelo je koje će vam itekako pomoći naročito kada se radi o nekim kontroverznim temama ili neslaganjima. Kada uzmemo malo vremena i dobro razmislimo dajemo i Bogu potrebno vrijeme da radi/djeluje na stvarima.

IRIS RICHARD JE SAVJETNICA I VOLONTERKA. OD 1994. ŽIVI I RADI U KENJIJI. ČLANICA JE FAMILY INTERNATIONAL. ■

1. Prva poslanica Korinćanima 10:13

STRPLJIVOST —PLOD POMIRENJA

NAPISAO: RAFAEL HOLDING

„A PLOD JE DUHA: LJUBAV, RADOST, MIR, STRPLJIVOST, BLAGOST, DOBROTA, VJERNOST, KROTKOST, UMJERENOST, PROTIV TAKVIH NEMA ZAKONA.“¹

“Ako me brat uvrijedi, koliko puta da mu oprostim?” netko je jednom upitao Isusa, predlažući. “Sedam puta?”

“Ne, nego sedamdeset puta sedam!” odvrati Isus.² Drugim riječima, nikad ne bismo smjeli prestati opraštati.

To je prava ljubav! Isus nije samo govorio o ljubaznom i strpljivom opraštanju braći, supružnicima i bliskim prijateljima nego i arogantnom šefu i kolegama, nevjernim pomoćnicima, svadljivim susjedima – jednom riječju svima. Ovo je u suprotnosti s ljudskom prirodom i očigledno je da ova vrsta strpljenja potječe od samoga Boga.

Nije li Bog oprostio vama “sedamdeset puta sedam?” Zar vas Kristov osobni primjer ne potiče da i sami pokažete tu istu ljubav, milost i oprost drugima, tako da Ga i oni mogu upoznati i iskusiti Njegov oprost?

“Ljubav je strpljiva, ljubav je dobrostiva; ljubav ne zavidi, ne hvasta se.”³

“Sluga Gospodnji ne treba se svađati, nego treba biti blag prema svima, sposoban poučavati, spreman na podnošenje zla. Treba blago preodgajati protivnike, ne bi li im kako Bog dao da se obrate i spoznaju istinu.”⁴

RAFAEL HOLDING JE SLOBODNI SURADNIK I ŽIVI U AUSTRALIJI. OVAJ JE ČLANAK UZET IZ KNJIGE BOŽJI DAROVI IZ SERIJE KONTAKT. KNJIGU MOŽETE NARUČITI PREKO ONLINE TRGOVINE ([HTTP://SHOP.AURORAPRODUCTION.COM/](http://shop.auroraproduction.com/)). ■

1. Poslanica Galaćanima 5:22,23
2. Evanđelje po Mateju 18:21,22
3. Prva poslanica Korinćanima 13:4
4. Druga poslanica Timoteju 2:24, 25
5. Levitski zakon 19:17,18
6. Psalam 51:12

OPROST

Mnogi se boje opraštati jer smatraju da ne smiju zaboraviti zlo koje su pretrpjeli jer inače neće ništa naučiti. No, suprotno je zapravo istinito. Zlo se oprostom oslobađa iz emocionalnog zahvata u kojem nas drži kako bismo stvarno naučili nešto. Kroz moć i inteligenciju srca oslobađanje oprosta povećava inteligenciju kako bismo se uspješnije nosili sa situacijom.

—David and Bruce McArthur, *The Intelligent Heart*, 1997 (*Inteligentno srce*)

Kada opraštam ne smijem ponijeti metke u svoju budućnost. Moram ostaviti iza sebe sve eksplozivne naprave, svu municiju bijesa i osvete. Ne smijem “nositi u srcu mržnju.”⁵

Ne mogu ispuniti ovaj zahtjev. Sve mi je to nepojmljivo. Mogu izustiti riječi oprosta, ali ne mogu otkriti čisto i jasno nebo bez potmule grmljavine koja se čuje iz daljine.

Ali, milostivi Gospodin to može učiniti za mene. On može promijeniti moje vremenske prilike. On može stvoriti novu klimu. On može stvoriti u meni “čisto srce i postojan duh,”⁶ i u toj novoj sredini neće živjeti ništa što će trovati i uništavati. Zlo će umrijeti i osvetu će zamijeniti dobra volja, to veselo stanje duha koje nalazi dom u novom srcu.

—John Henry Jowett (1864.–1923.) ■

NE MOGU JE PODNIJETI!

NAPISALA: INGIBJÖRG TORFADÓTTIR

NEKI SU NAM LJUDI PRIVLAČNIJI OD DRUGIH, a činjenica je da se i mi nekima sviđamo više, a nekima manje.

Kada sam radila kao medicinska sestra na traumatološkom odjelu u bolnici u Reykjaviku, u Islandu, bila sam dosta samouvjerena i mislila sam da se mogu nositi sa svakom situacijom. Voljela sam akciju, nalet adrenalina te sam se uvijek dragovaljno javljala za najteže slučajeve.

Alkoholičari, ovisnici o drogama i beskućnici bili su naši stalni “gosti”. Bila sam mlada i nisam imala ništa protiv njih. Neki su zapravo bili prijazni, puni dobrog humora, usamljeni muškarci koji su samo tražili toplu postelju i koji su se iskreno kajali što su na ovaj ili onaj način uništavali svoje živote. Bili su ljubazni i dobro su se ponašali, naročito ako je netko bio brižan prema njima.

Tijekom jedne noćne smjene bolničari su doveli pijanog čovjeka koji se dosta opirao dajući time do znanja da nije želio liječničku njegu. Nažalost bio je ozbiljno bolestan. Njegova su pluća naime bila puna vode. Nije uzimao svoje diuretike za zatajenje srca i u njegovim plućima otkrivena je niska količina kisika. Galamio je i prepirao se s bolničarima koji su ga nastojali smiriti.

“Ja ću se pobrinuti za njega” rekla sam kolegici koja je dežurala sa mnom.

Uzela sam potrebnu opremu i instrumente i otišla na traumatologiju gdje sam zatekla dotičnog pacijenta i dvojicu bolničara. Čim me je pacijent ugledao počeo je psovati. Njegova reakcija me je šokirala, pa sam se odmah okrenula i izašla iz sobe ispričavajući se da sam nešto zaboravila. Srce mi je lupalo kao ludo i zatvarajući vrata za sobom shvatila sam da sam se stvarno prestrašila. Taj je čovjek izgledao kao neki luđak i mogao bi me povrijediti. Bio je snažan i izgledao je mlađi od većine pacijenata. Što sam trebala učiniti?

Pretvarajući se da sam tražila nešto u susjednoj prostoriji molila sam se Bogu da mi pokaže zašto je On volio tog čovjeka. Bio je to prvi put da sam molila jednu takvu molitvu.

U mladosti sam trenirala konje i naučila sam da se čim prije moram vratiti na konja koji me je zbacio. Naime što ga prije opet zajašem više će konj vjerovati da ga se ne bojim. Duboko sam udahnula i krenula natrag u sobu za hitne slučajeve.

Ušavši u sobu, pružila sam mu ruku i predstavila se. “Sada ću vam morati dati infuziju,” rekla sam mu.

Tražila sam venu i objašnjavala što radim.”Osjetit ćete mali ubod” rekla sam, kao da to nikada u životu nije radio. Pacijent je bio miran i nakon nekoliko minuta rekla sam bolničarima da se mogu sama pobrinuti za njega.

Provjeravala sam mu puls kada me je iznenada upitao: “Kako to da me se ne bojite?”

Nasmiješila sam se i uzvratila: “A zašto bih vas se trebala bojati?”

“Pa, naravno da me se ne trebate bojati,” izustio je. “Stvar je u tome... da me se mnoge sestre boje.”

Noć je proveo na traumatološkom odjelu gdje je nakon pregleda krvi dobio sve potrebne lijekove. Na kraju je ispalo da je bio jednostavan i standardan slučaj.

Kada je jutarnja smjena došla vidjela sam da voditelj odjela razgovara s osiguranjem. Ljutito ih je pitala zašto nisu nadzirali sobu u kojoj se nalazio taj pacijent. Kada me je ugledala prišla mi je i upitala: “Jeste li vi bili nasamo s njim?”

Ispostavilo se da je taj čovjek bio poznat po svom agresivnom ponašanju te da je jednom prilikom nožem napao bolničarke na drugom odjelu. Iz nekog razloga podaci o tome nisu bili uneseni u računalo. Rekla sam im da nisam imala nikakvih problema s njim te da je njegovo

ponašanje tijekom i nakon pregleda bilo posve normalno.

Sljedeće sam večeri saznala da je taj čovjek otišao. Opet je navodno bio ljut i agresivan i prijetio je svima oko sebe. Osoblju bolnice laknulo je kada je otišao.

Kakve sve ovo veze ima s naslovom moje priče?

Od tada sam često molila onu istu molitvu naročito kada bih se našla u situaciji u kojoj nisam mogla sakriti što osjećam prema ljudima. Čini mi se da takva vrsta molitve izvlači najbolje i iz mene i iz njih. Prije sam se molila: “Pomozi mi da toleriram ...” no tako sam ih jedva podnosila. Sada, kada mi se čini da ne mogu podnijeti nekoga molim se: “Bože pokaži mi što Ti voliš o njemu/njoj,” i rezultati su puno bolji.

Trenutno radim kao upraviteljica odjela u staračkom domu i moram biti jednako ljubazna i prema zaposlenicima i prema pacijentima. Prirodno je da se s nekima bolje slažem no svjesna sam da ih Isus sve voli i da On zna što je to posebno što svaki čovjek ima. Isus mi uvijek pomaže da vidim druge ljude onako kako ih On vidi.

INGIBJÖRG TORFADÓTTIR ČLANICA
JE TFI U REYKJAVIKU, ISLAND. ■

ODGOVORI NA VAŠA PITANJA

Zašto Bogu treba toliko vremena?

P: Tražim novi posao, no još uvijek sam praznih ruku. Molila sam se i učinila sve što je u mojoj moći. Zašto mi Bog ne pomaže?

O: Način na koji Bog djeluje u našim životima i način na koji obavlja stvari nepojmljiv je našem načinu razmišljanja. Njegov je put tajanstven, skroman i jednostavan i gotovo uvijek zahtjeva vjeru i strpljenje. Njegov se cilj i raspored često razlikuje od naših.

Kada su stvari loše i kada osjećate da se ništa ne odvija po vašem planu, a molitve nisu uslišane; kada su životne poteškoće nepodnošljive, a životne bitke duge i iscrpljujuće; kada je vjera na kušnji, kada ste iznemogli i na kraju svojih snaga osvežite svoju vjeru Božjim obećanjima.

Njegove su riječi ohrabrujuće i u njima ćete naći odmor i utjehu.

Jedan od takvih obećanja je i “U molitvi možete zatražiti bilo što. Vjerujte samo da ćete primiti i bit će vam,”¹ no Bog nije obećao da ćete momentalno dobiti ono što tražite. Njegov se raspored ne poklapa uvijek s našim. Ponekad odmah uslišava naše molitve, no također postoje i slučajevi u kojima dopušta da neko određeno vrijeme prođe kako bi se tijekom tog perioda naša vjera razvila i sazrela poput dobrog vina. Strpljivost je odlika rijetke i posebne vjere.

Tijekom povijesti Bog je stavljao čovjekovu vjeru na kušnju tako da nije odmah odgovarao na njegove molitve. Izraelci su čekali tisuće godina na svog Mesiju i tijekom tog vremena sigurno su se često molili i preklinjali Boga da im ga pošalje, no samo je Bog

znao kada je pravo vrijeme za Njegov dolazak.

Strpljenje nije vrlina koja se lako može njegovati. Zapravo, strpljenje je u oprečnosti s načinom na koji svijet danas živi. Danas se sve vrti oko brzih rezultata. Činjenica je da možemo iskusiti trenutačna čuda i odgovore na molitve kada Bog zna da nam je takvo nešto doista i potrebno. No, Bog ponekad želi da iskusimo nevolje i suočimo se s životnim izazovima koji će neminovno doći tijekom tog razdoblja čekanja.

Vjera nije manifestirana samo u našoj sposobnosti da primimo momentalne i čudesne odgovore već i u izdržljivosti, trpljenju i strpljivom čekanju kada ne vidimo rezultate naših molitvi. Dakle neka “postojanost bude zrela na djelu, da budete savršeni i potpuni, bez ikakva nedostatka.”² ■

1. Evanđelje po Marku 11:24

2. Jakovljeva poslanica 1:4

VJENČANO OGLEDALO

NAPISALA: MARIE BOISJOLY

“**MARI-I-I-E!**” nervozni glas mog supruga Ive odzvanjao je kućom.

“Gdje je moja zelena košulja?”

“U ormaru, na lijevoj strani, između tvojih bijelih košulja i tvoje jakne.”

“Nije tu!”

Popela sam se stepenicama do naše sobe.

“Kasnim i košulja nije tamo gdje si mi rekla da je!”

“Nemoj paničariti. Sad ću ti je naći.”

Zavirila sam u ormar i u sekundi sam našla njegovu zelenu košulju.

“Gdje je zaboga bila?”

“Tamo gdje sam ti rekla da je. Nisi je vidio!”

Ovakve stvari dogodile su mi se nebrojeno puta tijekom tridesetogodišnjeg braka. Prije nego što smo se uzeli uvidjela sam da se moj budući razlikuje od mene,

no nadala sam se da ću ga moći promijeniti. Kad se to nije dogodilo, iznervirala sam se.

Iako još uvijek vjerujem u čaroliju ljubavi i njene magične moći koje nas mogu promijeniti shvatila sam da nas je Bog učinio tako različitim kako bismo se mogli nadopunjavati.

Sposobnost međusobnog nadopunjavanja ukorijenjena je u prihvatanju, uzajamnom poštovanju i zahvalnošću što smo različiti. Nije ni čudo da su ispitivanja otkrila da je glavni razlog prekidanja veza nedostatak komunikacije.

Ovdje ću navesti pet točaka koje su mi pomogle da učinim svoj dio kako bih održala skladan brak:

1. Često se podsjetim muževljevih prekrasnih vrлина zbog kojih sam se na prvom mjestu i zaljubila u njega.

2. Shvatila sam da moram priznati samoj sebi da niti ja nisam bez mana. To mi pomaže da ne pravim od komarca slona kada se suočim s njegovim mušicama. “Tko

je među vama bez grijeha, neka prvi baci kamen.”¹

3. Treba praštati i to što prije to bolje. “Budite jedni prema drugima plemeniti, milosrdni, praštajući jedni drugima kao što je i Bog u Kristu oprostio vama!”

4. Imati dobar smisao za humor. Bračni savjetnik Mark Gungor je rekao: “Jeste li se ikada zaprepastili prošavši pored ogledala?” Brak je ogledalo. Živjeti u neposrednoj blizini s drugim ljudskim bićem oblikuje sliku vaše stvarne ličnosti te vam pokazuje gdje se trebate promijeniti.

5. Uvijek treba zamoliti Isusa za “više” ljubavi, naročito kada ruže ne cvatu. “Ljubav...sve pokriva, sve vjeruje, svemu se nada, sve trpi.”² “Ljubav pokriva mnoštvo grijeha.”³

MARIA BOISJOLY JE TERAPEUTKINJA KOJA SMIJEHOM LIJEČI RAZLIČITE SMETNJE I POREMEĆAJE. RAVNATELJICA JE “*COLOREANDO EL MUNDO*” (OBOJITE SVIJET) LUTKARSKOG KAZALIŠTA U MEKSIKU. ■

1. Evanđelje po Ivanu 8:7

2. Prva poslanica Korinćanima 13:7

3. Prva Petrova poslanica 4:8

POLOMLJENA

NAPISALA: BETHANY KELLY

NAKON NEKOLIKO MJESeci INTENZIVNOG RADA S NESTR-PLJENJEM sam očekivala zasluženi odmor koji mi je itekako bio potreban. Trebala sam razmisliti o budućnosti i kako će promjene koje su se događale oko mene utjecati na moju karijeru i mjesto prebivanja. Pored toga sam jedva čekala da se bacim na privatni projekt, nešto što sam zbog nedostatka vremena već mjesecima odlagala. Očekivala sam da će mi taj projekt poslužiti kao početak ostvarenja nekih mojih snova i ciljeva.

A onda se nešto dogodilo i niti danas mi nije jasno što je potaknulo sljedeće događaje. Možda je tome kumovala činjenica da sam stvarno non-stop radila te sam bila umorna kao pas. Ne znam, nisam sigurna no činjenica je da sam iznenada oboljela i da je kronična iscrpljenost bila

glavni problem ili uzrok.

Osjećala sam gotovo paralizirajuću mentalnu i fizičku iscrpljenost. Bila sam toliko umorna da sam se “lošim” danima suočavala s odlukama tipa: “Je li bolje da danas operem kosu ili rublje?” Jednostavno nisam imala snage za oboje.

Pored iscrpljenosti pojavili su se i drugi problemi poput bolova u mišićima i zglobovima, probavni problemi, poteškoće s pamćenjem i koncentracijom (mogla sam se usredotočiti na posao tek nekoliko minuta). I kako su se tjedni pretvorili u mjesec, a uskoro i u dva, počela sam polako klonuti duhom te sam se našla na rubu očaja.

Stalno sam brinula. Što ako nikada ne ozdravim? Što ako ostanem slaba i nemoćna do kraja života? Kako ću kao samohrana majka moći izdržavati sebe i svoju kćerku? Osjećala sam se kao što se vjerojatno Majka Tereza osjećala kada je rekla: “Znam da mi Bog neće

dati ništa što ne mogu podnijeti. Samo da nema toliko povjerenja u mene.” Svakog dana sam se molila: “Bože, pomози mi da prođem kroz sve ovo. Molim te, okončaj moje muke. Pomozi mi da preživim!”

Situacija je dosegla svoj vrhunac tijekom razgovora s mojom 14-godišnjom kćerkom koji se na kraju malo zaoštrio.

“Sve ove godine vjeruješ u Boga,” rekla mi je “no izgleda da Njemu baš i nije stalo do tebe. Stalno se moliš i preklinješ ga da te izliječi, no On to još nije učinio. Još uvijek si bolesna i još se uvijek patiš!”

Uvidjela sam da je svojim riječima; bez obzira što ih je bilo teško za čuti, zapravo artikulirala neke od mojih misli s kojima sam se borila. Zašto mi Bog ne pomaže kada sam Ga lijepo molila?

Uvijek sam izjednačavala vjeru sa sposobnošću suočavanja s problemima

1. Jeremija 29:11

NEĆU SUMNJATI

Napisala: Ella Wheeler Wilcox

Neću sumnjati, makar se svi moji brodovi s mora
vrate kući sa slomljenim jarbolima i jedrima.
Vjerovat ću ruci koja nikad ne griješi,
jer u svakom zlu ima nečeg dobrog.
I iako žalim za polomljenim jedrima,
a nade mi raspršene leže,
posljednjim trunkom snage izustit ću:
"Vjerujem u Tebe!"

na jedan miran i staložen način. No, meni je uvijek bilo teško
ostati mirnom i pribranom u takvim situacijama. I taj nedostatak
mirnoće interpretirala sam kao nedostatak vjere.

Čitajući pjesmu *Neću sumnjati* jednostavno mi je kliknulo u
glavi: Vjera nije isto što i osjećaj. Mogu imati vjeru ili vjerovati
čak i "kada plačem jer su mi jedra polomljena," "kada žalim zbog
gubitka," ili se pak "savijam pod teretom svog križa." Zapravo,
tada mi je vjera najpotrebnija i ne mogu si priuštiti da je izgubim.
Imati vjeru ne znači biti savršen u svakom pogledu. Vjera je
pouzdanje i ufanje bez obzira na naše mane. To je oslanjanje na
činjenicu da nas Bog voli te da će se pobrinuti za nas unatoč svim
okolnostima, razočaranjima i polomljenim jedrima, gubitku i
križu kojeg nosimo, unatoč osjećajima koji nas obuzimaju.

Zdravlje mi se poboljšava, hvala Bogu, no još uvijek mi nije sve
jasno. Svakog se dana moram svjesno potruditi da preusmjerim
svoju pažnju i misli što dalje od svojih strahova i sumnji prema
vjeri u Boga i saznanju da me On voli te da će se uvijek pobrinuti
za mene. Svakodnevno se moram usredotočiti na jedno od
Njegovih obećanja: "Jer ja znam koje misli nosim za vas, govori
Gospodin. Odluke su na spasenje, a ne na nesreću, da vam dam
budućnost punu nade."¹

BETHANY KELLY UPRAVLJA PRODUKCIJOM KELLY
COMMUNICATIONS INC. ČIJI JE I OSNIVAČ. ŽIVI U SAD-U. ■

Neću sumnjati, makar se sve moje molitve vrate
neuslišane s nebeskih bijelih dvora;
Vjerovat ću u svemudru Ljubav
Koja mi nije dala stvari koje žarko želim.
Iako ponekad ne mogu a da ne žalim,
vatra moje vjere i dalje će
gorjeti jakim, svijetlim plamenom.
Neću sumnjati, makar tuga padala kao jesenska
kiša,

A nevolje zujale oko mene kao rojevi pčela.
Vjerovat ću da visine koje osvojiti želim
Bez muke i boli svladati ne mogu;
Iako se grčim i stenjem ispod križeva svojih,
Još ću kroz suze i gubitke
Vidjeti svoje najveće dobitke.

Neću sumnjati, vjera je moja sigurna i pouzdana
kao sidro
Kao neki čvrsti brod, moja se duša odupire svakom
vjetru;
Njena je hrabrost velika i nikad se neće povući
Pred moćnim, nepoznatim morem smrti.
I makar mi duša napusti tijelo,
Posljednjim ću dahom izustiti *Ne sumnjam*. ■

JAHANJE NA VALOVIMA

NAPISAO: DAVID BOLICK

BEZ MOGUĆNOSTI ZAPOSLENJA MOJA SITUACIJA NIJE IZGLEDA LA BAŠ NAJBOLJE. Šef mi je zagorčavao život. Bio je egocentričan, primitivan i neodgojen te si je umišljao da je najbolji prijatelj svakom čovjeku. Podsjećao me je na glavnog nadzornika tvrtke iz televizijske serije *The Office* (U uredu). Kad bih mu pokušao objasniti što me smeta pažljivo bi me poslušao, zahvalio mi se i nastavio po starom kao da se ništa nije dogodilo. Žalio sam se i njegovim nadređenima no ni to ništa nije promijenilo.

Izgledalo je da sam bio osuđen da do daljnjega radim u stresnoj atmosferi u kojoj nisam mogao ama baš ništa promijeniti. Neke su stvari bile blago iritirajuće dok su

neke prelazile sve granice normale. A onda se dogodilo nešto što me je bacilo u totalni očaj. Kipio sam od srdžbe i bijesa. Bio sam svjestan da će me ljutnja uništiti ako ne naučim kako da se nosim sa nastalom situacijom.

Zamolio sam Boga za savjet i tijekom molitve pokazao mi je nekoliko “trikova” koji su mi spasili život. Podsjetio me je na jedan od mojih najomiljenijih sportova – jahanje na valovima, odnosno surfanje. Pokazao mi je kako sam ja kao surfer na lineupu (pozicija na kojoj se čeka i lovi val). Surferi ne hvataju svaki val već čekaju na onaj “pravi,” koji je vrijedan njihova truda i vremena.

Kada manji val naiđe umjesto mahnitog veslanja kako bi došao

na vrh vala surfer se “odgurne” tek toliko da se dovoljno uzdigne iz vode kako bi val prošao ispod njega. Cilj je naime pričekati na onaj “pravi” val. Neugodni događaji na mom radnom mjestu podsjetili su me na te male valove. Uvidio sam da je najbolje da ih jednostavno propustim.

Mentalni trik? Možda, no djeluje. Uz malo vježbe, naučio sam se uzdignuti iznad situacija koje su mi išle na živce i koje su me umarale i iscrpljivale.

DAVID BOLICK JE SAVJETNIK ZA ZDRAVSTVENI TURIZAM I SUOSNIVAČ MEDI TRAVEL SOLUTIONS. ŽIVI U GUADALAJARI U MEKSIKU. ■

JUTARNJI MIR

DUHOVNA VJEŽBA
NAPISALA: ABI F.MAY

BIBLIJA NAS NA MNOGOBROJNIM MJESTIMA UPUĆUJE KAKO DA ULOŽIMO SVOJE VRIJEME I ENERGIJU: Trebamo voljeti druge i pomagati im,¹ širiti Radosnu vijest o Božjoj Ljubavi,² predano i vrijedno raditi,³ itd. No, *Biblija* nas također savjetuje da je ponekad bolje mirovati i ne raditi ništa već dopustiti Bogu da djeluje u našu korist.

"Idem u ribolov," Šimon Petar reče ostalim učenicima. Cijelu priču možete naći u Evanđelju po Ivanu 21:3-13.

"Idemo s tobom" uzvратиše mu.

Ovo se sve dogodilo poslije Isusove smrti. Učenici su Ga vidjeli dva puta nakon Njegovog uskrsnuća,⁴

1. Evanđelje po Ivanu 15:12; Evanđelje po Mateju 19:21
2. Evanđelje po Marku 16:15
3. Prva poslanica Solunjanima 4:11
4. Evanđelje po Ivanu 21:14
5. Evanđelje po Mateju 4:18,21

no izgledalo je da još uvijek nisu znali što su trebali činiti. Neki su bili ribari prije nego ih je Isus pozvao u Svoju službu⁵ i vjerojatno je vraćanje prijašnjim zanimanjima izgledalo kao logično rješenje, a to je također bilo nešto što su mogli uraditi.

No "raditi" nešto nije uvijek i najbolje rješenje.

A upravo je to bio slučaj toga dana. Šimon i njegovi ribari nisu stigli daleko. "Izađoše i uđoše u lađicu; ali one noći ne uloviše ništa."

Mnogi od nas poznaju taj osjećaj. Zaposleni smo i stalno nešto radimo, no nemamo mnogo toga za pokazati.

Zamislite kako su učenici izgledali sljedećeg jutra. Umorni, potišteni i gladni. Cijelu noć su radili i nisu primili ništa za sav svoj trud. A onda ih je i potpuni neznanac sa obale upitao: "Imate li nešto za pojesti?" Nažalost nisu imali ništa! Tek kada ih je stranac uputio da "bace mrežu na desnu stranu lađice" neki su počeli

nagađati da bi se moglo raditi o Isusu.

Poslušali su Ga i ovoga puta ulovili su točno 153 ribe. No, kada su pristali na obalu vidjeli su da su se riba i kruh već pekli na otvorenoj vatri. Uopće nisu trebali loviti cijelu noć. Njihov je Gospodin mogao zadovoljiti sve njihove potrebe.

Kada osjetite da vaš trud ne proizvodi željene rezultate prisjetite se da Bog ne očekuje niti želi od nas da neprestano radimo nešto. Ponekad Bog želi da jednostavno "budemo." Nekoliko trenutaka provedenih u meditaciji prije početka novog dana može biti od odlučujuće važnosti za uspješnost cijelog dana. Provedite vrijeme s Bogom na početku dana i On će biti uz vas tijekom dana.

ABI F.MAY JE PROSVJETNA RADNICA I SPISATELJICA. ŽIVI U VELIKOJ BRITANJI I PORED OSTALOG PIŠE I ZA ČASOPIS *KONTAKT*. ■

OD ISUSA, S LJUBAVLJU!

PROVJERA STVARNOSTI

Ako ste kao većina ljudi danas onda ste i vi naviknuti na dinamičan život i brze rezultate. No, što je bilo dostatno jučer najčešće nije dostatno danas i u tome je problem ili barem dio problema. Veća osobna očekivanja dovode do toga da više očekujemo od drugih ljudi, a i od života općenito.

Borite se održati korak s ostatkom svijeta dok vas istovremeno obuzima nemoć jer bez obzira na sav uloženi trud uspjeh često ne dolazi preko noći. Većina problema na radnom mjestu, sa zdravljem ili u odnosima s drugima ne mogu biti riješeni klikom miša ili pritiskom na dugme.

Život je težak i njegova surovost ponekad traje. Držite li pogled na Meni uvijek ćete naći izlaz ili rješenje, no i Meni je potrebno vrijeme da svojim mislima doprem do srca i razuma drugih ljudi. Nikad vas ne napuštam čak ni onda kada se problemi toliko oduže da vas dovedu do ruba mentalne i emocionalne snage. Uvijek sam spreman obnoviti vaš duh i dati vam strpljenje i izdržljivost da ne odustanete sve dok zajedno ne riješimo problem.

Ne mogu vam obećati bezbrižan život. Neću podići čarobni štapić i izbrisati sve vaše probleme i poteškoće, no mogu vam dati natprirodnu snagu koja će vam pomoći da se suočite s životnim izazovima i prebrodite oluju kroz koju prolazite. S vremenom ćete uz moju pomoć postati jači i otporniji te ćete lakše podnijeti nove izazove.